

«Els pallaresos que som fora venem la nostra terra, d'alguna manera en som els ambaixadors»

Conversem amb Marta Pont, una jove consultora d'Aramunt instal·lada des de fa set anys a Brussel·les

Gairebé sense adonar-se'n ja fa set anys que va marxar per primer cop a viure a Bèlgica, en un principi només per un curs i per estudis. Des de llavors, la Marta Pont Guixa (Aramunt, 1987), ha treballat en l'àmbit europeu i actualment és a punt d'encetar una nova feina que li farà allargar l'estada encara una temporada més a la capital d'Europa. Això sí, amb la intenció de tornar a Catalunya, sobretot per gaudir del clima i les muntanyes pallareses?

Què et va portar a Bèlgica?

Doncs ara fa set anys, el setembre del 2010, vaig marxar a Bruges a fer un màster de Política Europea fins el juny del 2011. Després del màster vaig aconseguir unes pràctiques de 5 mesos a la Comissió Europea i em vaig traslladar temporalment a Brussel·les. Després vaig tornar uns mesos a Catalunya i a l'octubre del 2012 me'n vaig tornar a Brussel·les per una oportunitat laboral i des d'aleshores ja no n'he tornat. Penso que no en sóc gaire conscient que ja fa tants

anys que hi sóc!

Quines feines has fet?

Inicialment vaig marxar per treballar a la Delegació Govern de la Generalitat davant la Unió Europea, i m'hi vaig estar fins el 2014. Després em van agafar en una ONG on he treballat fins aquest mes i ara m'agafes en plena transició perquè tot just començo una feina nova, en una consultora.

Què vas estudiar?

Sóc Llicenciada en Traducció i Interpretació. Curiosament, diria que vaig escollir aquesta carrera arran d'una estada a Bèlgica un estiu per millorar el francès; va ser una experiència que em va marcar i em va fer adonar que els idiomes se'm donaven bé. Durant la carrera, em vaig especialitzar en traducció jurada i vaig començar a fer assignatures de Dret, cosa que em va portar a fer un màster en relacions internacionals i després el màster a Bruges de Política Europea. I, de fet, com que no en vaig tenir prou, ara estic estudiant Dret a la UOC.

En quin tipus d'ONG has treballat?

És una ONG que assessora ciutadans europeus que es mouen d'un país a un altre de la Unió Europea. Per exemple, si tu volguessis marxar a Londres et podríem assessorar si cal que et donis d'alta en un registre municipal, on has de pagar els impostos, com matricular el teu cotxe o acumular les teves cotitzacions de la seguretat social. En definitiva, informàvem a la gent sobre els drets que tenen com a ciutadans europeus.

I ara, saps què faràs?

Treballaré per una consultora, Everis, que està establerta en diferents llocs del món i té la seu principal a Espanya. Em caldrà veure exactament què faré, però treballaré amb el sector públic, amb la Comissió Europea, el Parlament Europeu...

Per tant, es pot dir que ho coneixes?

Sí, però hi treballaré des de la perspectiva del sector privat, que és un món totalment nou per a mi. Fins ara he treballat per administracions públiques i per al sector sense ànim de lucre. Però continuaré vinculada al seguiment de temes europeus.

Com les has anat trobant aquestes feines?

Les he anat buscant pel meu compte. A diferència de la gent que té molt clar què vol, com per exemple el meu germà amb l'enginyeria, jo no sabia ben bé què volia ser; hi havia moltes coses que m'interessaven i m'he deixat portar pel moment, perquè la joventut et permet provar diferents coses per després especialitzar-te en allò que realment t'agrada. Durant aquests anys m'he donat marge per saber què volia, però sempre m'he mogut en temes europeus, no he fet mai res que no hi tingués a veure. El sector privat era el que em quedava per conèixer i ara espero fer-ho amb aquesta feina que, si tot va bé, serà per a una bona temporada.

Per tant, llarg termini a Brussel·les?

En realitat la previsió de cor era tornar a Catalunya ara fa un any amb la meua parella, però aleshores ell va aprovar les oposicions per ser funcionari europeu, que són força difícils i poc probables d'aprovar, ha trobat feina i, com a mínim s'hi ha d'estar uns anys. És a dir, no hem descartat tornar, de fet, si ho féssim m'agafaria un "patatús", però ho hem posposat una mica.

Quan vas marxar, t'imaginaves quedar-t'hi tant temps?

A Bèlgica? Mai de la vida! La idea era fer el màster i tornar, però de vegades la vida et porta per camins que no t'esperes.

Què és el que menys t'agrada?

El clima, que especialment en els mesos d'hivern és bastant depriment, no tant pel fred com per la pluja. No plou gaire però plou molt sovint, el cel sempre és blanc... I aquest clima influeix en el caràcter de la gent, es fa més vida a casa, no hi ha la costum d'asseure's en una terrassa a fer un beure o sortir a passejar. I és això el que trobo a faltar, la vida al carrer.

Marta Pont, en bici a la plaça del Grand Sablon, a Brussel·les Foto: Marta Pont

Alguna cosa bona hi deu haver, no?

I tant! Diria, sobretot, que Brussel·les és una ciutat on mai et sents estranger. Com que hi ha gent de tot arreu i la majoria tenim en comú que som lluny de casa, acabes creant vincles molt forts amb persones molt diferents que, aquí a Catalunya, on ja hi tinc els amics i la família, potser no hauria ni conegut. A més, venint d'un lloc com el Pallars, xoca conèixer tanta gent de cultures

tant diverses. També és cert que les perspectives laborals són més bones: paguen millor i les condicions (vacances, conciliació, drets...) són més bones. La crisi també hi ha afectat, però tot i això hi ha més oportunitats per als joves.

És més cosmopolita que Barcelona?

Sí, perquè Barcelona és molt turística però no hi ha tants estrangers que s'hi quedin a viure. En canvi, a Brussel·les la gent no hi és només de pas, sinó que hi ve normalment per a treballar almenys uns anys i, de fet, alguns s'hi acaben quedant. Obviament, el fet que sigui el centre polític d'Europa atrau molta gent.

Quina sensació hi ha d'Europa?

Crec que ara mateix a Brussel·les hi ha una sensació de desànim amb la idea d'Europa i una sensació de pèrdua de rumb, sobretot després del Brexit. Tot i això, en el fons, penso que aquesta crisi és una oportunitat per la Unió Europea per fer autocrítica i millorar les coses que no es fan bé.

Potser s'ho creuen més, això d'Europa?

Sí. Bé, crec que aquí (al Pallars, i a Catalunya en general), Brussel·les ens queda molt lluny, i que els mitjans de comunicació ens eduquen molt poc sobre què es fa a Europa. Penso que un dels problemes d'Europa és que a nivell nacional i regional es vénen els èxits europeus com a propis i els fracassos com a europeus, i les coses així no poden funcionar de cap manera. La sensació és que veiem només les coses negatives (les polítiques d'austeritat, la mala gestió de la crisi dels refugiats...) però no veiem que també es fan coses bones, com per exemple la baixada dels preus de telefonia mòbil (*roam?ing*), els amplis drets dels consumidors o el programa Erasmus. Tot i això, he de de dir que no sóc una ?fanàtica? de la Unió Europea i estic d'acord que cal fer autocrítica de les coses que no van bé.

Com és el teu dia a dia?

És com el de qualsevol persona. Esmorzar, llegir l'actualitat, posar una rentadora, anar cap a la feina, jornada laboral de nou a quarts de set de la tarda.... Una de les coses bones a Brussel·les, en general, és que hi força flexibilitat a nivell d'horaris perquè els equips són multiculturals i hi ha respecte pels ritmes de cadascú. Això fa que algun dia se't permeti treballar des de casa o que puguis entrar a la feina i sortir-ne dins d'una forquilla horària, o que puguis sortir abans els divendres per agafar un avió i tornar a casa. Diria que la principal diferència amb el meu dia a dia a Catalunya és que faig menys vida al carrer, i més vida a casa o en espais tancats.

Podries fer el que fas al Pallars?

Cada cop penso més que sí, perquè en l'àmbit de la consultoria a Catalunya hi ha molta feina a fer. Per tant, veig que podria fer alguna cosa relacionada amb Europa, sobretot, des de Barcelona i, fins i tot, al Pallars. Això sí, amb una connexió wifi millor que la que tenim a Aramunt.

A què has renunciat?

A tenir la família a prop i a perdre'm algunes coses importants, com per exemple quan una amiga té un fill o un amic celebra els trenta.

Et penedeixes d'haver marxat?

No, perquè penso que és el que em tocava fer tenint en compte el que havia estudiat i en el moment en què ens trobàvem. Em vaig graduar el 2009, potser el pitjor any per accedir al mercat laboral i penso que ho vaig poder esquivar, en certa manera, gràcies a haver marxat.

Ho tornaries a fer?

Sí.

Com veus el Pallars des de fora?

Per mi és el lloc on hi ha la meva infància, els records. M'agrada tornar i veure que les coses no han canviat: trobar els amics, família, muntanyes... Ho dic en sentit positiu, perquè és la meva essència.

Marta Pont, de visita a la ciutat belga de Dinant Foto: Marta Pont

Què trobes a faltar?

Sobretot les muntanyes, perquè ara mateix visc en un país planíssim. Vaig haver de marxar per

<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/7606/pallaresos/som/fora/venem/nostra/terra/alguna/manera/som/ambaixadors>

adonar-me del que teníem aquí.

Amb quina freqüència tornes?

Cada mes o mes i mig, tot i que de vegades no pugem al Pallars per la mala comunicació que tenim. Al Pallars diria que vinc cada 3 mesos, uns 4 o 5 cops a l'any.

És tanta com t'agradaria?

Sí, diria que dedico una part del meu sou a tornar i ho faig molt a gust.

Conserves la colla d'amics de la joventut?

Sí, i m'agradaria ser-hi més del que hi sóc!

Havies portat als teus amics de fora aquí?

Sí, i no necessàriament de Bèlgica. He de dir que no cal portar estrangers perquè hi ha catalans que al·lucinen quan arriben al Pallars.

Què en diuen del Pallars?

Al principi em pregunten: com hi has pogut viure tants anys? Això és molt xic! Sobretot a Aramunt, perquè tenien la imatge que vivia en d'un poble de 5.000 habitants i, quan veuen que en té 100, no s'ho poden creure. A més, al·lucinen pels paisatges, la muntanya... També els sorprèn molt que la gent faci tant d'esport; jo diria que senzillament estem més connectats amb la natura.

Com vendries el Pallars als de fora?

Els diria que el Pallars és un lloc ideal per relaxar-se, descansar i reconnectar amb la natura i el paisatge.

Com t'informes del dia a dia de la comarca?

A través dels amics i de la família. I a partir d'ara, segur que a través de **Pallars Digital**.

Quina referència dones quan et pregunten d'on ets?

Depèn. Si la gent és de molt lluny de vegades dic que sóc de Barcelona, per fer-ho fàcil, tot i que no m'agradi. Als que ja situen bé Catalunya, els dic que sóc dels Pirineus, a la frontera amb França i Andorra. De vegades, he de reconèixer que dic que sóc del poble del Puyol, perquè això és un bon punt de referència per a molts, especialment els aficionats al futbol. Aramunt és molt petit i ja és massa complicat que el situïn.

Et veus tornant?

Si et sóc sincera em veig més tornant a Barcelona. Al Pallars tindria la il·lusió de tornar-hi sobretot de gran, a passar els anys que queden de la vida per estar tranquil·la.

Què necessita el Pallars per acabar amb la diàspora?

No crec que la diàspora sigui dolenta. Penso que el problema és que la gent perdi els lligams i les arrels. Penso que la diàspora, en el fons, fins i tot enforteix el Pallars perquè la gent que som fora venem la nostra terra, l'obrim al món, i d'alguna manera en som els ambaixadors. Crec, però, que cal assegurar-se que la gent que marxa ?torna? d'alguna manera, ja sigui perquè hi ve regularment o perquè impulsa iniciatives de col·laboració des dels seus llocs de feina o

senzillament el promociona.

EL TEST DEL BON PALLARÈS

Un menjar pallarès:

La girella i la coca de samfaina de l'Albert

Una paraula pallesea que mantens:

Furro i mai tant!

Un indret del Pallars:

La reserva de Boumort

Un pallarès il·lustre:

Maria Barbal

Un record:

Els estius al Xiringuito amb les amigues

El que més t'agrada:

Les muntanyes, el paisatge i que la gent és com una gran família

El que menys:

Que està massa lluny i és difícil d'arribar-hi

Un amic:

Neus Gordó

Un/a professor/a:

Ester Ramoneda

Una festa major:

La d'Aramunt, quan encara la fèiem de tres dies i el dissabte la plaça estava pleníssima